

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΤΡΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΑΜΜΟΧΟΣΤΟΥ

"
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΔΕΚΑ ΕΜΗΝΟΝ
ΖΩΓΡΑΦΟΝ

19' Ιουνίου -

3 Ιουλίου 1960

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Δημοτικῆς Πεντακοθῆκης Ἀρμοχώστου, στὴν προσπάθειά της νὰ ἀναπτύξῃ στὸν τόπο μας τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωγραφικὴ καὶ γενικὰ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν τέχνη, παρουσιάζει στὸ Κυπριακὸ Κοινὸ τὴν πρώτη ὁμαδικὴ ἐκθεσι ζωγραφικῆς συγχρόνων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν μὲ ἐξηνταένα πίνακες δέκα ἐκλεκτῶν συγχρόνων ζωγράφων.

Ἀπὸ τοὺς πίνακες αὐτοὺς οἱ ἕξ ἀνήκουν στὴ συλλογὴ τῆς Δημοτικῆς Πεντακοθῆκης καὶ οἱ πενήνταπέντε ἐστάλησαν εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐκθεσι μὲ φροντίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καὶ τῆς Διευθύνσεως Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Πεντακοθῆκης θεωρεῖ ὀποχρέωσί της νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Πρόξενο τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθεια ποὺ προσέφεραν γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Δημοτικῆς Πεντακοθῆκης Ἀρμοχώστου θεωρεῖ σκόπιμο καὶ χρήσιμο νὰ προτάξῃ τοῦ καταλόγου ἓνα σύντομο ἱστορικὸ σημείωμα τοῦ κ. Α. Γ. Ξόδη ποὺ παρέχει σὲ ἄδρες γραμμῆς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ζωγραφικῆς μέσα στὰ χρόνια τῆς ἐλευθέρης ζωῆς τοῦ Ἔθνους.

Τὰ βιογραφικὰ σημειώματα τῶν ζωγράφων δίδουν μονάχα βιογραφικὰ στοιχεῖα. Γιὰ τὴν ἀξία τοῦ ἔργου τους μελοῦν οἱ πίνακές τους.

Τὸν πρῶτον αἰῶνα τῆς ἐλευθέρου ζωῆς τοῦ Ἑθνικοῦ, ἢ ζωγραφικῆ ἀκολούθησε -πόσο μάταια- τὸ ἀδιέξοδο τοῦ γερμανικοῦ νεοκλασικισμοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ ρεαλισμοῦ. Τὰ μεγάλα ταλέντα τοῦ Γόζη καὶ τοῦ Λύτρα μάλιστα κατόρθωσαν νὰ διαφανοῦν κάτω ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ στρώματα πηχτῶν σκούρων χρωμάτων καὶ βερνικιῶν ποῦ ἀποτελοῦσαν τὴν συνταγὴν τοῦ Μονάχου. Μετρημένοι στὰ δάχτυλα τοῦ χερσοῦ οἱ ζωγράφοι μὲ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα - ὁ Μπουζιάνης (1885 - 1959), ὁ Παρθένης (γενν. 1879) - ποῦ ξεχωρίζουν σὰ δημιουργοὶ μ' ἐλάχιστες ἀναφορὰς σὲ προηγούμενα ἔξω ἀπ' τὴν προσωπικὴν τους ἰδιοφυΐα.

Οἱ κύριες εὐρωπαϊκὲς τάσεις ποῦ ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ τὸ 1900 κίοντες ἀπ' τὸ Παρίσι, ἄρχισαν νὰ εἰσδύουν στὴν καλλιτεχνικὴ συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων μάλιστα στὰ μέσα τῆς δευτέρας δεκαετηρίδας τοῦ αἰῶνα μας. Παρ' ὅλη τὴν εὐρωστία καὶ τὴ γοητεία τους, παρὰ τὴν προσωπικότητα τῶν καλλιτεχνῶν ποῦ τὴς εἰσήγαγαν - ἀνάμεσά τους ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ὁ Χατζηκυριάκος Γκέκας κ' ὁ Γουναρόπουλος - δὲν ἄσκησαν ἐλευθέρως τὴν ἐπιρροήν τους.

Βρέθησαν ἀντιμέτωποι μὲ μιὰν ἰσχυρὴ ἀπόχθονη παράδοσιν ποῦ ξεκινοῦσε, πέρ' ἀπὸ τοὺς Βοζαντινοὺς, ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας ζωγράφους τοῦ Φαγιούμ καὶ τῆς Περπηίας. Ἀγνωστὴν ἀπὸ ἀκαδημαϊκοὺς καὶ καθαρζήοντες ἢ παράδοσιν αὐτὴ συνέχιζε τὴν κρυφὴν ροὴν τῆς μέσα στὴν τέχνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διατηρημένη ἀπ' τὰ χέρια ταπεινῶν ἀνθρώπων ποῦ βγάζανε τὸ ψωμί τους ζωγραφίζοντας εἰκονοστάσια κ' ἐπιγραφὰς μαγαζιῶν. Ὅλοι τους σχεδὸν εἶναι ἀνόνομοι ἐλάχιστοι, σὰν τὸ Θεόφιλο (1866 - 1934) εἶδαν νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ ἐργασία τους ἀκριβῶς γύρω στὰ 1930.

Στὸ μεταξὺ κ' ἡ σπουδὴ τῆς Βοζαντινῆς τέχνης εἶχεν ἀρχίσει. Τούτῃ μαζὶ μὲ τὴ ζωντανὴ λαϊκὴ παράδοσιν ἦσαν τὰ πρὸ γόνιμα στοιχεῖα ποῦ βγήκαν ξανά στὴν ἐπιφάνεια, μὲ κύριους ἀπόστολους τὸν Πικιώνη καὶ τὸν Κόντογλου.

Σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴς νέες τάσεις ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἄρχισαν νὰ δύνουν στὴν Ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ ἀπὸ τὰ 1930 κ' ἔπειτα μιὰν ἄλλη ὄψη ὁλοτέλεια συγχρονισμένη καὶ προσωπικὴ.

Ἀπὸ τὴ γενιὰ ποῦ κατεργάστηκε τούτῃ τὴν πρώτη Ἑλληνικὴ σύγχρονη ζωγραφικὴ ἀντιπροσωπεύονται στὴν ἐκθεσὴ ὁ Τσαρούχης, ὁ Μόραλης, ὁ Βασιλείου, κ' ὁ Νικολάου. Εἶναι κρῖμα ποῦ ἀπουσιάζουν ὁ Δεαμαντόπουλος κ' ὁ Ἐγγονόπουλος, ποῦ δὲν ὀπῆρε μικρότερη ἢ συμβολὴ τους.

Με τὴν ἐνδοσκόπησιν ποὺ ἐπέβαλεν ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχή, ἡ Ἑλληνικότερα τοῦ ὕφους των διυλίσθη καὶ ἐνισχύθη ἀκόμα παραπάνω. Τὸ 1916 καὶ ὁ πῶς «Παριζιάνου» ἀνόμωσα στοὺς Ἑλληνας ζωγράφους εἶχαν ἐμπλουτίσει τὸ ἔργο τους μετὴν πλήρη ἀφομοίωσιν μιᾶς κρηνονομίας ποὺ πάντα τοὺς ἀνῆκε.

Οἱ ἐπόμενοι, ποὺ τώρα παροῦνε τὰ σαράντα, ἐνῶ ἔχουν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τοὺς πῶς πάνω βρήκαν φυσική, μέσ' στή χαλάρωσιν καὶ τὸ ξέδωμα τοῦ πρώτου μεταπολέμου, τὴ διέξοδον πρὸς τὴς καινούργιες τάσεις τῆς παγκόσμιας τέχνης. Τὴς ἀντιμετώπισαν ὅμως μετὰ τὰ ταλέντα τους σχηματισμένα κούλας καὶ χαλοβδωμένα ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά τους βιώματα, καὶ συνεπῶς καλύτερα προετοιμασμένα γὰρ μιὰ γνήσια δημιουργικὴ ἐπαφὴ μετὰ τὰ νέα κινήματα. Ὁ Κοντόπουλος, ὁ Σπυρόπουλος, ἡ Μαραγκοπούλου ἀνήκουν σ' αὐτούς, μαζί με ἄλλους ἄξιους ζωγράφους ποὺ, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν, μποροῦν νὰ γίνουν οἱ φορεῖς τοῦ δευτέρου κύματος τῶν δυτικῶν τάσεων καὶ νὰ φέρουν τὴν Ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ στὴν προφυλακὴ τῆς σύγχρονης τέχνης γονιμοποιώντας τὴν συνάμα μετὰ τὰ εἰδικότερα Ἑλληνικά στοιχεῖα ποὺ φέρουν μαζί τους ἀπὸ καταγωγὴ καὶ πρώτη τους μαθητεία.

Στὸ δρόμον μιᾶς «ὀργανικῆς ἀφαίρεσης» ποὺ μοῦ φαίνεται θετικὴ Ἑλληνικὴ προσφορὰ στὴ σύγχρονη τέχνη ὁ Μαυροῦδης ἔχει θέσιν ξεχωριστή. Ἡ Κυπριακὴ καταγωγὴ του τὸν καθιστᾷ ζωντανὸν σύμβολον τῆς ἐνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, ἡ τέχνη του ὑπογραμμίζει ξανά τὸ μάθημα ποὺ ὅλοι οἱ πῶς σημαντικοὶ ζωγράφοι τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνισμοῦ διδάσκουν ἀπὸ τὰ 1930· πῶς ἐνῶ ὁ καθένας δουλεύει μόνος του, ἀκολουθώντας πορεία συχνὰ ἐρμητικὰ ἀτομική, χωρὶς ἀντιγραφὴ ἢ μίμησιν, ἔχουν ὅλοι κοινὴ τὴ ρίζαν τους τὴν Ἑλληνικήν καὶ μαρτυρεῖ τὴν ἐξπανάδα καὶ τὴν ἀκεραιότητά τους τὸ ὅτι δὲ γυρεύουν νὰ τὴν ἀπαρηθῶν.

Στὴς μέρες τοῦτες ὅπου ἡ τέχνη περνᾷ μιὰν ἐξήτατη κρίσιν ἀναθεώρησης ὅλων τῶν ἀξιών τῆς εἶναι ἐνθαρρυντικόν νὰ βρῆται κανεὶς καλλιτέχνης ποὺ, ἀναζητώντας καινούργιους τρόπους πληρέστερης ἐκφράσεως, ἀντλοῦν πάντα χυμὸν ἀπὸ μιὰν ἀρχαία ἀλλ' εἰρωστικὴ γῆ ποὺ ἔχει ἀκόμα πολλὰ νὰ τοὺς προσφέρει.

Α. Γ. ΕΥΛΗΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Γεννήθηκε στο Γαλαξείδι το 1902. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και ταξίδευσε για καλλιτεχνικές σπουδές στην Ιταλία, Γαλλία, Βέλγιο, Αγγλία, κ. ά. Από το 1925 εκθέτει σε όλες τις μεγάλες εκθέσεις στην Ελλάδα (Πανελλήνιος, Ομάδας Τέχνης, Στάθμης, κ. ά.) και στο εξωτερικό (Βενετία, Ρώμη, Παρίσι, Βιέννη, Σόφια, Πράγα, Βελιγράδι, Όλσο, Στοκχόλμη, Γουόττερπουρκ, Κάιρο, Οττάβα, Νέα Υόρκη, Ντητρόιτ, Ουάσινγκτον, Σάο Πάολο κ. ά.). Εξωγράφησε τις αμνημονωμένες του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου των Αθηνών και τις εικόνες του ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Ντητρόιτ. Έχει ασχοληθεί με τη χαρακτηριστική, σκηνογραφία, τοπογραφία, ξυλογραφία, διαφήμιση και εικογράφησε βιβλίων.

Διεύθυνσις: Γουέμπστερ 6, Αθήναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Αρ. 55.	Μπουκάλια και ξάρτια	Λάδι	1959
» 56.	Ήλιοςασίλεμα	»	1960
» 57.	Παραμονή γιορτής	»	1958
» 58.	Πρωϊνή θάλασσα	»	1960
» 59.	Άνοιξη	»	1960
» 60.	Βραδονή θάλασσα	»	1960

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΓΟΥΝΑΡΟ)

Γεννήθηκε στη Σοζόπολι της Βουλγαρίας το 1890. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών από το 1906 — 1912. Το 1919 πήγε στο Παρίσι με υποτροφία όπου έμεινε μέχρι το 1931. Στο Παρίσι έλαβε μέρος σε διάφορες εκθέσεις στο Salon National, Salon D' Automne, Salon Des Indépendants, και τελικά στο Salon Des Vrais Indépendants. Άτομικες εκθέσεις στις Galeries Jacques, Benheim και Vanin - Raspail με την οποίαν αργότερα συνεβλήθη να αφήσει μέρος της εργασίας του προς έκθεση μέχρι της επανόδου του στην Ελλάδα. Από το 1931 παραμένει στην Αθήνα όπου εκθέτει έργα του σε Πανελληνίους εκθέσεις και πέντε άτομικές. Το 1947 εκθέτει στη Νέα Υόρκη. Το 1957 το Γαλλικό Ίνστιτούτο των Αθηνών εκδίδει βιβλίο αφιερωμένο στην εργασία του Γουναροπούλου.

Διεύθυνσις: Παμφιλίας 6, Αθήναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Άρ. 61. Ειδόλλιο,

Λάδι

ΑΔΕΚΟΣ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε τὸ 1905 στὴ Λαμία. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὲ ἄλλες ἐλεύθερες Ἀκαδημίες τοῦ Παρισιῦ. Ἀτομικὲς Ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα τὸ 1934, 1951 καὶ 1957. Ἐξέθεσε ἐπίσης ἔργα του στὸ ΣίδνεϿ Ἀυστραλίας, Παρίσι, Στοκχόλμη, Κοπεγχάγη, Κάιρο καὶ σὲ τρεῖς Μπιεννάλε τοῦ Σάο Πάολο. Ἀπὸ τὸ 1941 ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν ὡς ζωγράφος τοῦ Κρατικοῦ Μουσείου. Ἔργα του βρίσκονται στὴν Ἐθνικὴ Πεντακοθῆκη Ἀθηνῶν, καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς τῆς Ἑλβετίας, Η.Π.Α., Γαλλίας καὶ Δανίας.

Λεῖψονσις: Μητσαίων 26, Ἀθήναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ:

- Ἄρ. 45. Σύνθεσις Νο. 1
- » 46. Σύνθεσις Νο. 2
- » 47. Φαράγγι
- » 48. Ἐξοχικὸ καφενεῖο

ΚΟΥΡΑ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Κυπαρισσία της Μεσσηνίας, φοίτησε στην Ἀνωτάτη Σχολή Καλῶν Τεχνῶν ἀλλὰ δάσκαλός της στή ζωγραφική ἦταν ὁ ἀείμνηστος Μπουζιάνης. Παρουσιάζεται στίς μεταπολεμικές Πανελλήνιες Ἐκθέσεις καὶ ὀργανώνει δύο ἀτομικές της τὸ 1945 καὶ τὸ 1948. Ἔχει λάβει μέρος στήν Ἐκθεση Ἑλληνομικῆς Τέχνης τῆς Γουόλντ Χάουζ Γκάλερυ τῆς Νέας Ὦρκης, στίς Ἐκθέσεις Καΐρου, Ἀλεξανδρείας (Μπιεννάλε), Ὀλλανδίας κ.τ.λ.

ΠΙΝΑΚΕΣ

- Ἄρ. 11. Νεκρὰ Φύσις
- » 12 Ἡ Μάνη
- » 13. Μηχανήματα
- » 14. Μηχανήματα
- » 15. Ἀπὸ τὴν Πύλο
- » 16. Δρόμος τῆς Ἀθήνας, Λάδα

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ

Γεννήθηκε στὴν Ἄρτα τὸ 1917. Ἐσπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ 1937 ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν στὴ Ρώμη καὶ στὸ Παρίσι. Τὸ 1940 βραβεῖο ζωγραφικῆς σὲ Πανελλήνια Ἐκθεσι. Τὸ 1947 ἐκλέγεται τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν. Ἐξέθεσε στὴ Τσεχοσλοβακία, Καναδᾶ, Βελιγράδι, Νέα Ὑόρκη, Μπιεννάλι Βενετίας καὶ ἀτομικὴ ἐκθεσι στὴν Αἴθουσα Ἄρμὸς τὸ 1959. Ἔργα του ὑπάρχουν στὸ Museo Civico Τορίνο Ἰταλίας, Natinal Library New York, Δημοτικὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν, Δημοτικὴ Πινακοθήκη Ἄρμοχόστου καὶ σὲ πολλὰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Ἀσχολήθηκε μὲ σκηνογραφία καὶ χαρακτικὴ καὶ εἰκονογράφησε πολλὰ βιβλία. Ἔργα του δημοσιεύθηκαν σὲ πολλὰ περιοδικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Διεθρονισ: Ξενοκράτους 37, Ἀθῆναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Ἄρ. 17.	Γορνὸ	Λάδι	1952
» 18.	Μορφὴ	Αὐτὸ κερωμένο	1959
» 19.	Ἐπιτόμβια σύνθεσι	Λιθογραφία	1957
» 20.	Ἄγαλμα στὸν κήπο	Λιθογραφία	1955
» 21.	Γορνὸ	Αὐτὸ - Λάδι	1958

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Γεννήθηκε στην Ίδρα το 1909. Τελείωσε την *Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών* το 1936, σπούδασε στη *Ρώμη* και στο *Παρίσι* 1937 - 38. Το 1939 έπληρε την *όπουροφία* του *Ελληνικού τοπείου* του *Πρίγκηπος Νικολάου*. Έχει εκθέσει στη *Biennale (Βενετία)* το 1936, στη *Διεθνή Έκθεση του Sao Paulo (Biennale)* το 1957 - 58, στη *Ρώμη* το 1953, στο *Βελιγράδι* το 1954, έχει επίσης εκθέσει στο *Κάιρο, Στοκχόλμη, Όσλο, Οττάβα, Νέα Υόρκη, Τόνδα, Παρίσι*. Στην *Ελλάδα* έχει λάβει μέρος σε πολλές *Πανελλήνιες Έκθεσεις*, σε *ομαδικές εκθέσεις* με τους *Ελεύθερους Καλλιτέχνες, Ομάδα Τέχνης, Ομάδα Άρμς*, και το 1948 *ατομική έκθεση* στην *Αθήνα*.

Διεύθυνσις: *Γλόκωνος 14, Αθήνα*.

ΠΙΝΑΚΕΣ:

Άρ. 1.	Σύνθεσις άρ. 1	Λάδι	1959 - 60
» 2.	Σουκά	Νωπογραφία	1956
» 3.	Σουκιές	»	1955 - 57
» 4.	Σύνθεσις άρ. 3	Λάδι	1957 - 59
» 5.	Μορφή	»	1959 - 60
» 6.	Γυμνό	Νωπογραφία	1952 - 54

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Πύλο της Μεσσηνίας το 1912. Έσπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών και το 1928 με υποτροφία στο Παρίσι, όπου παρακολούθησε στην Ecole des Beaux - Arts και σε άλλες ελεύθερες Ακαδημίες. Έμφανίζεται σε ατομικές και πανελλήνιες Έκθέσεις στην Ελλάδα και όμοιας και ατομικές στο εξωτερικό. Το 1948, 1952, 1957, σε Πανελλήνιες Έκθέσεις. Το 1950 ατομική έκθεση στην Παρνασό, 1953 ομαδική έκθεση Ελλήνων Καλλιτεχνών στη Ρώμη, 1954 στο Βελιγράδι, 1955 Μπιεννάλε Αλεξανδρείας, 1957 Μπιεννάλε του Σάο Πάολο. Το 1958 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο Διεθνές Βραβείο Γκουγκενχάϊμ. Το 1959 στη Διεθνή Έκθεση της Νέας Υόρκης. Τον ίδιο χρόνο η World House Gallery της Νέας Υόρκης οργανώνει την πρώτη του ατομική εμφάνιση στα Ηνωμένα Έθνη και το 1960 θα αντιπροσωπεύσει με άλλους 4 Καλλιτέχνες την Ελλάδα στην Μπιεννάλε Βενετίας.

Διεύθυνσις: Σαρανταπόρου 11, Πατήσια - Αθήναι

ΠΙΝΑΚΕΣ

- Άρ. 40. Καστέλλα
- » 41. Νησι του Αιγαίου
- » 42. Αναφιότικα
- » 43. Έκάλη
- » 44. Μεσημέρι

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΔΕΚΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

19 'Ιουνίου — 3 'Ιουλίου 1960

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ :

'Αρ. 55. Μπουκάλια και Ζάρτια	£ 35
» 56. 'Ηλιοβασίλεμα	» 59
» 57. Παραμονή γιορτής	» 70
» 58. Πρωινή θάλασσα	» 35
» 59. *Ανοιξη	» 119
» 60. Βραδυνη θάλασσα	» 70

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ :

'Αρ. 61. Ειδύλλιο	£ 214
-------------------	-------

ΑΛΕΚΟΣ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ :

'Αρ. 45. Σύνθεσις (1)	'Ανήκει
» 46. Σύνθεσις (2)	£ 70
» 47. Φαράγγι	» 119
» 48. 'Εξοχικό καφενεϊο	» 119

ΚΟΥΛΑ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ :

'Αρ. 11. Νεκρά Φύσις	£ 29
» 12. 'Η Μάνη	» 48
» 13. Μηχανήματα	» 35
» 14. Μηχανήματα	» 23
» 15. 'Από την Πύλο	» 23
» 16. Δρόμος τής 'Αθήνας	» 48

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ :

'Αρ. 22. Μύλοι (Μύκονος)	£ 60
» 23. 'Η κοπέλλα με τὰ γκριζα	» 65
» 24. 'Αθήνα	» 65
» 25. Βουνό με ήλιο (Μύκονος)	» 60
» 26. 'Ανακάλυψις. 'Ανήκει στη Δημ. Πινακοθήκη 'Αμμοχώστου	
» 27. Σύνθεσις (4 φιγοῦρες)	» 110
» 28. Γυναίκα στην ψάθινη πολυθρόνα	» 120
» 29. Θάλασσα (Θεσσαλονίκη)	» 110
» 30. Γυμνή γυναίκα ξαπλωμένη	» 110
» 31. Λυκαβητός	» 75
» 32. Γυμνή γυναίκα, πλάτη	» 80
» 33. Γυμνή γυναίκα καθιστή	» 80
» 34. 'Η μικρή υπηρέτρια. 'Ανήκει στη Δημ. Πινακοθήκη 'Αμμοχώστου	
» 35. Τò πράσινο μπουκάλι	» 60
» 36. Τò τσαγερό	» 60
» 37. Χορός	» 75
» 38. Τὰ κόκκινα λάχανα	» 80
» 39. Κοπέλα στο παράθυρο	» 85

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ :

Ἄρ. 17.	Γυμνό. Ἀνήκει στή Δημ. Πινακοθήκη Ἀμμοχώστου	
» 18.	Μορφή	Ἀνήκει
» 19.	Ἐπιτύμβια σύνθεση	»
» 20.	Ἄγαλμα στὸν κήπο	»
» 21.	Γυμνό	»

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ :

Ἄρ. 1.	Σύνθεσις (1)	Ἀνήκει
» 2.	Συκιά. Ἀνήκει στή Δημ. Πινακοθήκη Ἀμμοχώστου	
» 3.	Συκιές	£ 238
» 4.	Σύνθεσις (3)	Ἀνήκει
» 5.	Μορφή	£ 119
» 6.	Γυμνό	Ἀνήκει

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ :

Ἄρ. 40.	Καστέλλα	£ 95
» 41.	Νησι τοῦ Αἰγαίου	» 95
» 42.	Ἀναφιώτικα	» 119
» 43.	Ἐκάλη	» 95
» 44.	Μεσημέρι	» 95

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ :

Ἄρ. 49.	Ἵπαξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ	£ 119
» 50.	Ἐφηβος. Ἀνήκει στή Δημ. Πινακοθήκη Ἀμμοχώστου	
» 51.	Ναύτης	» 169
» 52.	Χορευτῆς	» 238
» 53.	Ἴριδες μῶβ καὶ ἀκροκέραμος	Ἀνήκει
» 54.	Ὁ Ἔρωσ	£ 238

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΙΚΑΣ :

Ἄρ. 7.	Τὰ γεράνια	£ 119
» 8.	Γῆ καὶ ἥλιος	» 119
» 9.	Ἀγκάθια	» 119
» 10.	Γεωμετρικὰ κτίσματα. Ἀνήκει στή Δημ. Πινακοθήκη Ἀμ)στου	

ΓΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Γεννήθηκε τὸ 1910 στὸν Πειραιᾶ. Ἐσπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν καὶ παράλληλα ἐργάστηκε στὸ ἐργαστήρι τοῦ Φ. Κόντογλου. Ἔλαβε μέρος σὲ Πανελλήνιες καὶ ὁμαδικές ἐκθέσεις ἀπὸ τὸ 1940 - 1950, καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα τὸ 1936, τὸ 1951 στὸ Παρίσι καὶ στὸ Λονδῶν. Τὸ 1958 ἦταν μετὰξὺ τῶν τριῶν ζωγράφων ποὺ ἐξεπροσώπησαν τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὸ Βραβεῖο Γκουγκενχάϊμ. Τὸ ἴδιο ἔτος ἐξέθεσε στὸ Ἑλληνικὸ Περίπτερο τῆς Μπιεννάλε τῆς Βενετίας. Ἔργα του βρίσκονται σὲ πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογές στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ στὴ Λόλας Γκάλερ τῆς Νέας Ὠρκῆς. Ἀσχολήθηκε ἰδιαίτερα μὲ τὴ θεατρικὴ διακόσμηση.

Διεύθυνσις: Εὐζώνων 3, Ἀθήναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Ἄρ. 49.	Ἵπαξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ	Λάδα	1959
» 50.	Ἔφηβος	»	1956
» 51.	Ναύτης	»	1956
» 52.	Χορευτῆς	»	1959
» 53.	Ἵριδες μῶβ καὶ ἀκροκέραμος	Μομπλιέτ,	1960
» 54.	Ὁ Ἔρωτες	Λάδα	1959

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

Γεννήθηκε τὸ 1906 στὴν Ἀθήνα. Ἐσπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀθήνα μὲ τὸν Παρθένη καὶ στὸ Παρίσι μὲ τὸν Bissière καὶ τὸν Γαλιάνη. Τὸ 1947 διορίσθη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν. Ἐξέθεσε τὰ πρῶτα ἔργα του τὸ 1927 στὸ Salon Des Indépendents στὸ Παρίσι καὶ σὲ ἀτομικὴν ἔκθεσι στὴν Γκαλερὸ Percier. Ἡ πρώτη ἔκθεσίς του στὴν Ἀθήνα τὸ 1928. Ἀτομικὲς ἐκθέσεις τὸ 1933 στὴν Γκαλερὸ Vavin-Raspail Παρίσι, 1946 στὸ Βρετανικὸ Ἰνστιτούτο Ἀθηνῶν, 1952 καὶ 1955 εἰς Leicester Galleries (Λονδίνον), 1954 καὶ 1958 εἰς Cahiers d' Art (Παρίσι), 1958 στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ πολλὰς ἄλλας ἐκθέσεις στὸ ἐξωτερικόν. Ἔργα του βρίσκονται στὸ Μουσεῖον Συγχρόνου Τέχνης τῶν Παρισίων, στὴν Tate Γκάλερυ τοῦ Λονδίνου, στὸ Μητροπολιτικὸν καὶ Συγχρόνον Τέχνης Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης, Cincinnati (Η. Π. Α.), Carcassonne (Γαλλία), Μελβούρνη Αὐστραλίας, καὶ Ἀμμόχωστον Κύπρου.

Διεύθυνσις: Κριεζώτου 3, Ἀθήναι.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Ἄρ. 7.	Τὰ γεράνια	Λάδι	1947
» 8.	Γῆ καὶ ἥλιος	»	1948
» 9.	Ἀγκάθια	»	1948
» 10.	Γεωμετρικὰ κτίσματα	»	1956

Ἡ Ἐκθεσις θὰ εἶναι ἀνοι-
κτὴ κάθε μέρα, συμπερι-
λαμβανομένου τοῦ Σαββάτου
καὶ τῆς Κυριακῆς.

9 - 12 π. μ.

3 - 7 μ. μ.

Ἐκδόσεις Σ. Ἰωάννου
Βαρύσια.